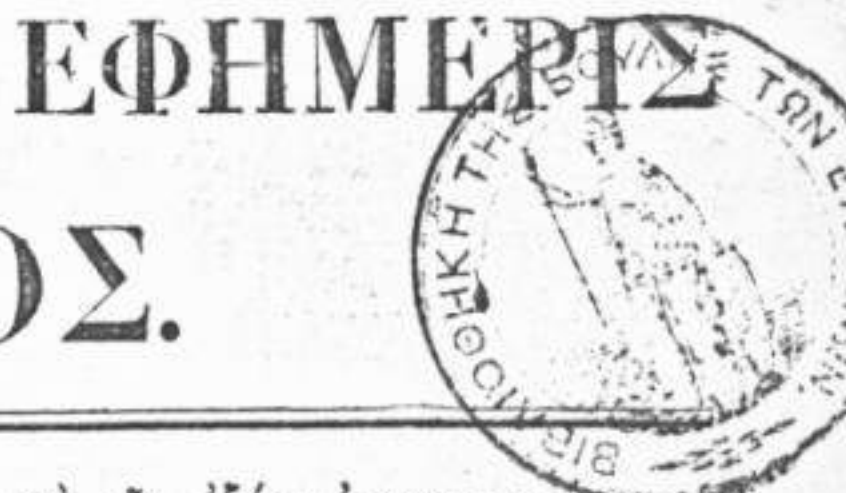

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 8118 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Εἰδοποιεῖ,

“Οτι ὁ κατὰ τὰς Ἀρμενίους τῆς ἐπαρχίας Ἀρκα-
δίας ἐθνικὸν σταφιδαμπελῶν ἐκ στρεμμάτων 132 1/4
τὴν 14 τοῦ τρέχοντος μηνὸς θέλει ἐκτεθῇ εἰς
γενικὴν καὶ τελειωτικὴν ένταυθα δημοπρασίαν δε-
καετοῦς ἐνοικιάσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Ἰανουαρίου 1831.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 9 Ἰανουαρίου.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, 7 τοῦ μηνὸς, ἐπανηγυρί-
σθη εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἡ ἐορτὴ τοῦ ὁνόματος τοῦ Κυβερ-
νήτου, ἣτις εἶναι ἐν ταύτῳ καὶ ἡ ἐνιαύσιος μιεῖα τῆς εἰς
τὴν Ἑλλάδα ἀφ' ἑωσ τῆς Α. Ε. Τὸ πρῶτὸν τῆς ἡμέ-
ρας ταύτης ὅλα τὰ φρούρια ὑψωσαν τὴν ἐθνικὴν ση-
μαίαν, καὶ ὁ πυρεθλισμὸς ἐσήμανε τὴν ἐπίσημον
ἐορτήν. Ἡ Γερουσία, οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνή-
σεως, ὁ Διοικητὴς τῆς πόλεως, καὶ ὅλαι οἱ λοιπαὶ πολι-
τικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ συνηλθον εἰς τὸν ναὸν τοῦ
Ἀγίου Γεωργίου, ὅπου ἐψάλη ἡ θεία λειτουργία παρὰ τοῦ
ἀρχιερέως τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἱερατέου. Πλήθος λαοῦ
παρίστατο εἰς τὴν τελετὴν ταύτην. Τελουμένῳ δ' ἐν τῇ
ἰαφ' διήσειν ὑγιᾶς ὑγείας καὶ σωτηρίας τοῦ Κυβερ-
νήτου ἡμῶν, ἐπήχησεν ὁ πυρεθλισμὸς τῶν φρουρίων. Μετὰ
τὴν ἀπολυσιν τῆς ἐκκλησίας ἡ εἰρημνία σιωπῶσα, παρεχου-
μένης τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς, διήλθε τὴν ὁδὸν περι-
στειχισμένην ἀπὸ δύο τάξεις στρατιωτῶν, καὶ διευθύθη εἰς
τὸ παλάτιον τῆς Κυβερνήσεως, ὅπου ἐγένοντο αἱ συνήθειαι
εἰς τιμὴν ἐπισκέψεως.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἡμέρας ταύτης ὅλη ἡ πόλις καὶ τὰ
φρούρια ἐφωτισήσαν, καὶ ἡ μουσικὴ ἔψαλλεν εἰς τὴν
πλατεῖαν τῶν Τριῶν Ναυάρχων πρὸς εὐχαρίστησιν τοῦ
πλήθους ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πάσης τάξεως περιερχομένων
εἰς τὰς ὁδοὺς. Ἀκρα εὐταξία διετηρήθη κατὰ τὴν κοινὴν
ταύτην εὐθυμίαν.

Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τῆς ἀξιωματικότητος ταύτης ἡμέρας
ἀρχεται πρῶτον ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ ἔθνους βελτίωσις, καὶ

τῶν ἐλπίδων αὐτοῦ περὶ τῆς ἀξίας ἀποκαταστάσεως ἡ
στεγέωσις, ὅλαι αἱ πόλεις τῆς Ἑλλάδος καθιέρωσαν τὴν ἡ-
μέραν ταύτην ἰδιαίτερος ὡς ἡμέραν ἀγαλλιάσεως καὶ δη-
μυστίας εὐγνωμοσύνης. Ἡ πόλις τοῦ Ναυπλίου, ἣτις πρῶ-
τὴ ἡξιώθη νὰ ὑποδεχθῇ τὸν ὁμοθυμοδὸν παρὰ τοῦ ἔθνους
προσκληθέντα Ἀρχηγέτην, πρώτη καὶ ἐδικίματε τὴν σω-
τήριον ἐπὶ ῥύσιν τῆς ἐμφανίσεώς του. Ἐν ἀκαρεῖ τὰ πάν-
τα ἡλλοιώθησαν. Αἱ διχόνοιαι, αἵτινες εἶχον φέρεν τὴν πα-
τριδα ἕως εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀδύσσου, ἐξέλιπον· ἡ κοινωνι-
κὴ ἀσφάλεια ἔλαβε τὸν τόπον τῆς ἀταξίας καὶ ἀδικίας· ἡ
Κυβέρνησις ἀπέκτησεν εὐδὺς τὸν πρέποντα χαρακτήρα· καὶ
τὸ ἔθνος, τὸ ὅποῖον ἐκιδύνανε νὰ μείνῃ ἐκτὸς τοῦ νόμου τῶν
ἐθῶν, καὶ ἰὰ στερηθῇ τοὺς καρπὺς τῶν πολυαιμάτων
θυσιῶν καὶ τῶν ἡρώων ἀγώνων του, ἀνεδείχθη πάραυτα
πειθαρχικώτατον, καὶ, ὁδηγούμενον ἀπὸ τὴν σύνεσιν τοῦ
ἀξίου ἀρχηγῶν του, δεκτικὸν τῆς τύχης, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ
προσκαλεῖ ὁ χριστιανισμὸς καὶ ἡ φιλαίθερος πολιτικὴ.
Ταύτη ἀιάμνησις εἰς ποῖαν εὐαίσθητον καρδίαν δὲν ἐμ-
πίπτει εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν αἴτιον τῶν τοσούτων καὶ τη-
λικούτων ἀγαθῶν;

Τεῖα εἶη παρήλθον τῆς νέας ταύτης ἐποχῆς, καὶ εἰς
τὸ διάστημα τοῦτο ἡ πατρίς ἐπρωάδευσε μὴ ὅλα τὰ ἔμποδα,
τὰ ὅποια ἡ φύσις τῶν περιστάσεων ἔβαλλεν ἔμπροσθέν
της. Ἀς ἐλπίζωμεν εἰς τὰς ἀκαμάτους καὶ σταθερὰς
προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως, αἵτινες μόνον καὶ κύριον
σκοπὸν ἔχουν τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους.

— Τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμμα-
τεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Ἰακ. Ρίζος ἀνεχώρησε κατὰ
διαταγὴν τῆς Α. Ε. εἰς Σαλαμίνα, ὅπου εὐρίσκονται οἱ
Ἀντιπρόεδμοι τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, καὶ ὅπου ὑπῆ-
γεν ἐξ Αἰγίνης καὶ ὁ Κυβερνήτης αὐτοῦ τὴν 7.

Ἀπὸ νεωτέρας εἰδήσεις ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ματῶ-
θαίμεν ὅτι ὁ Κοτυλήδας, καπεταῖος τῶν Τζουμερκίων τῆς
Ἀρτας, δὲν ἐφεινύθη, ἀλλ' εὐρίσκεται μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδη-
γίαν του στρατιῶται, εἰς ταύτην τὴν ἐπαρχίαν, κατὼς καὶ
ὁ Γόγος εἰς Ἀρταν, καὶ ὁ Στράτες εἰς Ἀγραφα.

Ὁ Κιουταχὴς καταγίνεται εἰς σύναξιν στρατευμάτων
ἔστειλε δὲ 600 Γκέκιδες εἰς Κομπότι, καὶ ἕως 2000 εὐ-
ρίσκονται τοποθετημέναι εἰς Ἀγραφα, ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἔκα-
μον κατὴν κίνημα.

Ὁ Ἀναστάσιος Χημευτὸς, Καπεταῖος τῆς Κασσαιοῦρας,

πρεσβύτας καὶ αὐτὸς τὴν ἐπιβουλὴν, διεσώθη φυγών. Λέγεται δὲ ὅτι οἱ Τούρκοι, διώκοντες τοὺς εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἀνατολικομεσημβρινῆς Μακεδονίας ὁπλοφόρους, ἐπραξαν πολλὰ ὀμύτητας εἰς τὰ Σιδηροκάστεια (Μαθεμοχώρια) καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐναντίον τῶν ἀνδρῶν.

Φιλολογία.

Περὶ τῶν ὁρίων τῆς Παλαιᾶς Αἰτωλίας.

« Ἡ Αἰτωλία (κατὰ τὸν Κ. Πουκεβίλιν τόμος γ'. βιβλίον 7. Κεφ. δ'. Φύλλα 499 (α)) εἶναι τὸ μέρος τῆς Ἑλλάδος, τὸ περιεχόμενον μεταξὺ Ἀχελώου, καὶ Εὐφρόνης, τὸ ὅποιον ἡ Πίνδος ἐπέκτεινομένη διὰ τὴν Ἰωνίαν μετὰ τὸν Παρνασσὸν στέφει πρὸς βορρᾶν μετὰ τὰς συνδέδρους κορυφάς τῆς. Τὸ δὲ μεσημβρινόν τῆς μέρος βρέχεται ἀπὸ τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Πλὴν εἰς αὐτὴν τὴν περιγραφὴν (ὁ περιηγητὴς Διονύσιος) ὁμιλεῖ ὡς Παιονίας, ἐν ᾧ ὁ Στράβων σχεδιάζει ὡς Γεωγράφος τὰ ἰδικὰ ὅρια, τὰ ὁποῖα ἀπανέμω καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν. »

Ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσῃ τις διὰ τὰ ὅρια χωρία τοῦ ἰδίου Στράβωνος, τὸν ὁποῖον φέρει εἰς μαρτυρίαν ὁ συγγραφεὺς, καὶ εὐκολα θέλει πληροφορηθῇ, ὅτι δὲν συμφωνοῦσιν αἱ παρατηρήσεις τοῦ Κ. Πουκεβίλου μετὰ τὰ γραφόμενα τοῦ Στράβωνος, ὁ ὁποῖος τῶντι, καθ' ὅσον ἐπαρτήρηται καὶ ἐγὼ, διέγραψε μετὰ ἰκανὴν ἀκρίβειαν τὰς σειρὰς τῶν ὀρέων καὶ τὰς ῥαῖς τῶν ποταμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ προσδιορισθῶσι τὰ ὅρια τῶν ἐπαρχιῶν. Γράφων, φέρ' εἰπεῖν, περὶ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ὁρίων τῆς Αἰτωλίας λέγει (βιβλ. Θ Κεφ. Γ § 1.) « Τῶν δὲ » πλευρῶν τοῦ Παρνασσὸς τὸ μὲν ἐσπερίον νέμονται Λοκροὶ τε » οἱ Ὄζολαι, καὶ τινες τῶν Δωριέων, καὶ Αἰτωλοὶ κατὰ τὸν » Κόρακα προσαναγορευόμενον Αἰτωλικὸν ὄρος » καὶ βιβλ. Ι Κεφ. Β § 1 « Αἰτωλοὶ δὲ (ἔχουσι) τὸ πρὸς ἑω (τοῦ Ἀχελώου) » μέχρι τῶν Ὄζολων Λοκρῶν, καὶ τοῦ Παρνασσὸς καὶ τῶν οἰ » τῶν » καὶ αὐτόθι § 3 « Ἐπίκτητον δὲ (Αἰτωλίαν) τὴν » τοῖς Λοκροῖς συνάπτουσιν, ὡς ἐπ. Νεώπκτον τε καὶ Εὐ » πάλιον μέχρι τῆς Οἰτίας καὶ Ἀθαμνίων » καὶ αὐτόθι § 4 « ἔχει δὲ καὶ ἡ Αἰτωλία μέγιστον μὲν ὄρος τὸν Κόρακα συνάπτοντα τῇ Οἷτῃ » καὶ αὐτόθι § 22 « Εἴτα Μολύκρεια, καὶ πλησίον τὸ Ἀντιφρόνιον τὸ τῆς Αἰτωλίας ὄριον καὶ τῆς Λοκίδος. » Περὶ δὲ τῶν πρὸς βορρᾶν ὁρίων λέγει (βιβλ. Θ Κεφ. Δ § 12) « Τὸ δ' ὄρος (ἡ Οἷτη) διὰ » τείνει ἀπὸ Θερμοπυλῶν καὶ τῆς Ἀνατολῆς μέχρι πρὸς τὸν » κόλπον τὸν Ἀμβρακικὸν καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν » καὶ βιβλ. Ι Κεφ. Β § 1 « ὑπέκεινται δ' ἐν τῇ μετασχίᾳ καὶ τοῖς πρὸς » βορείοις μέρεσι, τῶν μὲν Ἀκαρνανίων Ἀμφίλοχοι τούτων δὲ » Δόλοπες καὶ ἡ Πίνδος. Τῶν δ' Αἰτωλῶν Περίχιβοι τε καὶ » Ἀθαμνῆες, καὶ Αἰνιάνων τι μέρος τῶν τὴν Οἷτην ἔχοντων. »

Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι τὸ Ἀντιφρόνιον, ὁ Κόραξ, ὁ Παρνασσὸς κατὰ τὸ ἐσπερίον πλευρὸν οἱ Λοκροὶ οἱ Ὄζολαι, οἱ Οἰταῖοι καὶ οἱ Ἀθαμνῆες σχηματίζουσι τὸ πρὸς ἀνατολὰς ὄριον τῆς Αἰτωλίας. Μέρος δὲ τῶν Αἰνιάνων τῶν κατοικούντων τὴν Οἷτην καὶ οἱ Περίχιβοι ἀποτελοῦσι τὸ πρὸς βορρᾶν.

Ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ ποῖον τρόπον σχηματίζω ταύτην τὴν γραμμὴν τοῦ Στράβωνος, ὁδηγηθεὶς ἀπὸ ἐπιτοπίου παρατηρήσεις, ὅπου πολλάκις εἰς αὐτὰ τὰ μέρη ἔκμυ.

Ἀρχεται ἀπὸ τὸ Ἀντιφρόνιον, καὶ, ἐπειδὴ ἡ Ὄζολαία Λοκρὶς, καθὼς θέλει εἰπωμεν εἰς τὸ περὶ ὁρίων Λοκίδος Κεφάλαιον, ἐξηπλοῦτο καὶ μὴ ταινία εἰς τὸ παράλιον ἀπὸ τῆς Νεωπύκτου μέχρι τῆς πόλεως Σαλωνος, ἡ ὁποία ἦτον ἡ Ἀμριστη, ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς τῆς Λοκίδος, ἡ εἰρημένη γραμμὴ προβαίνουσα εἰς τὸ μεσόγειον, φθίνει εἰς μίαν σειρὰν ὄρους ποι-

κιλλομένην κατὰ τόπους, ἡ ὁποία χωρίζει κατὰ μέρος τὸ Κράββαρι ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Βενετίκου ἕως τὰ Βελβιτσενά. Ἡ ἐξακολουθεῖ τῆς σειρᾶς τοῦ ὄρους, καὶ ἡ εἰς τοὺς πρότοδας αὐτῆς διὰ τῆς τοῦ Μύρνον ποταμοῦ, πολλὰ ἱστορικὰ διδόμενα, καὶ κατ' ἐξουσίαν ἡ μετ' ὀλίγον ἀπαντηθησομένη θέσις τοῦ Κόρακος καὶ τῆς ἐσπερίου πλευρᾶς τοῦ Παρνασσὸς μετὰ κήνουν νὰ πιστεύσω ἀναμφιδόλως, ὅτι ἡ γραμμὴ ἀπὸ τὰ Βελβιτσενά ἐξακολουθεῖ τὴν ποταμὸν ἕως εἰς τὸ στενὸν τοῦ Αἰθωρικίου, ὅπου εἶναι ἡ γέφυρα, ἀφ' οὗσα πρὸς τὸ μεσόγειον τὴν Αἰτωλίαν, καὶ πρὸς τὸ παράλιον τὴν Ὄζολαίαν Λοκρίδα. Ἀπὸ τὸ πρὸς τὴν μετασχίαν μέρος τοῦ εἰρημένου στενοῦ ἀρχεται ἡ σειρὰ τοῦ Κόρακος, ἡ ὁποία λαμβάνει τὸ ὄνομα Βαρδούτις, καὶ ἐνοῦται μετὰ τὴν Οἷτην περὶ τὸ μέρος ὅπου ὀνομάζεται Κούτσουρον. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν σειρὰν καὶ τὴν ἐσπερίαν πλευρὰν τοῦ Παρνασσὸς, σχηματίζεται ἡ λεγομένη Ποταμὴ τοῦ Αἰθωρικίου, ἡ ὁποία ἐκτείνεται πρὸς τὸ μεσόγειον μέχρι τῆς ἐνώτεως τῆς Οἷτης καὶ τοῦ Κόρακος. Εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς τῆς ἐσπερίου πλευρᾶς τοῦ Παρνασσὸς, ὅπου εἶναι τὴν τὰ χωρία Λευκαδίτη καὶ Σουκί, ἐκατοικοῦντο οἱ Ὄζολαι Λοκροὶ, ὀλίγον ἀνωτέρω οἱ Δωριεῖς, δηλ. περὶ τὰ χωρία Μαυρολιθίρι καὶ Καστριώτισσα, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ εἰσέτι σωζόμενα ἀγρονομία εἰρήνικα ἀναμφιδόλως πρέπει νὰ εἶναι ἔχνη τινὸς τῶν Δωρικῶν πόλεων, καὶ τέλος περὶ τὴν ἐνωτιν τῶν εἰρημένων σειρῶν, ὅπου εἶναι τὰ χωρία Μουσολίτσης μέχρις Ἀρτοτίνης, ἐκατοικοῦντο οἱ Αἰτωλοὶ. ἕως ἐδῶ εἶναι τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Αἰτωλίας ὄριον. Ἐάν δὲ ἐξακολουθήσωμεν τὴν σειρὰν τῆς Οἷτης ἀπὸ τὸ Κούτσουρον, ὅπου τὴν ἀφήσκαμεν, καὶ προχωροῦντες εἰς Ὄζολον, Σαλόν, Κρακάλια, μέρη ὅλα τῆς Οἷτης, φθάσωμεν εἰς Βελουχί, καὶ ἐκεῖθεν ἐκτενθόμεν μέχρι τοῦ Ἀχελώου, ἐσχηματίσκαμεν καὶ τὴν πρὸς βορρᾶν πλευρὰν τῆς Αἰτωλίας, ἡ ὁποία θέλει ἔχει ἐκ δεξιῶν τὴν ἐπαρχίαν Νεαπύκτου, καὶ μέρος τῶν Ἀγρῶν (διότι μερικὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἐσχηματίζον πάλαι τὴν Ἀγρῶν, ἡ Ἀγριάδα, οὗσιν περὶ τὸ σημερινὸν Κόλι Γατάρης ὀνομαζόμενον, περιλαμβάνονται ἐντὸς τῆς γραμμῆς) καὶ ἐκ δεξιῶν τὰ Βλαχολόρια Κραββαρίων, καὶ τὴν ἐπαρχίαν Καρπεννησίου, ὅπου ἐκατοικοῦσιν τὸ αἰτωλικὸν ἔθνος οἱ Εὐρυτᾶνες. Ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν μνημονευθέντων ὀρέων, ποταμῶν καὶ ἔθνων θέλω ἀναφέρει ἐκτεταμένως καὶ ἕκαστον εἰς ἰδιαίτερον ἄρθρον.

Ἀπὸ ὅσα ἀνωτέρω εἶπα φάνεται, νομίζω, καθαρὰ, ὅτι οὐτε ὁ Εὐφρόνης ἦτον τὸ πρὸς ἀνατολὰς ὄριον τῆς Αἰτωλίας (ἐπειδὴ περιλαμβάνεται ἐντὸς τῆς Αἰτωλίας κατὰ τὰ ὅρια, ὅπου διεγράφημεν, θεμελιούμενοι εἰς τὰς μαρτυρίας τοῦ Στράβωνος), οὐτε ἡ Πίνδος πλησιάζει εἰς τὰ ὅρια τῆς Αἰτωλίας, ἐπειδὴ παρεμπίπτει ἡ σειρὰ τῆς Οἷτης μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Πίνδος. Ἐχομεν δὲ ἐξ ἐναντίας πολλὰ διδόμενα νὰ νομίσωμεν τὴν γραμμὴν, τὴν ὅτιαν ἐσχηματίσκαμεν, σύμφωνον μετὰ τὴν γνώμην τοῦ Στράβωνος, ὥστε ἡ τὸ πάλαι ὀνομαζομένη Αἰτωλία περιέχει κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν διείρεσιν τὰς ἐξῆς ἐπαρχίας: Ζυγόν, Βλοχόν, Ἀτόκουρον, μέρος τοῦ Βενετίκου, τὸ Αἰθωρικὸν ἀπὸ τὸν Μύρνον καὶ ἐπ' αὐτῷ, Κράββαρι, Καρπεννητί, καὶ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Ἀγρῶν τὸ Κόλι τῆς Γατάρης λεγόμενον.

Ἐν Νεωπύκτῳ, τὴν 6 Ἰανουαρίου 1830.

Γ. Αἰνιάν.

Λόγος ἐκφωνηθεὶς παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Σ. Ἀννίνου, Πρωέδρου τοῦ κατὰ τὴν Τριπολιττὰν καὶ Λεοντάρη Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν του.

Ἑλληγε, κάτοικοι τῶν Ἐπαρχιῶν Τριπολιττᾶς καὶ

(α) Βλ. τὸ παρὲν, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἐξῆς ἄρθρα, αἱ σημειώσεις μου θέλει ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ 1826.

Λονταρίου! ἰδοὺ ἀπ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν εἰσακούονται αἱ ἐλπίδες σας! Πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ ἔδαφος τῆς λαμπροτάτης Ἑλλάδος, εἰς τὴν γῆν ὅπου ἐπήλασαν καὶ Νόμοι, καὶ Πολιτεία, καὶ πᾶν εἶδος τοῦ εὖ ζῆν, δὲν ὑπῆρχεν ἴχνος πολιτείας, ἴχνος νόμου, ἴχνος δικαιωμάτων! "Αλλοι ναὶ ἔχαιραν ὡς χάριον, τὰ ὄντα τοῦ φωτισμοῦ τῶν αἰώνων, οἱ δὲ Ἕλληνες, οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων, οἵτινες, ὡς ὁ ἀπτήρ ἐφώτισε τοὺς μάγους, οὕτω ἐφώτισαν τοὺς φημισμένους φιλοσόφους ὅλων τῶν ἐθνῶν, οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς ἀρετῆς τῶν, διωρσμένοι νὰ χαίρουν δικαιώματα ἀνθρώπων μόνον καὶ μόνον διὰ χάριν τοῦ κρατιστάτου, ὅστις τοὺς ἐξουσιάζει, ἔχουσιν ἐκεῖνα τῆς κτηνώδους ὑπάρξεως. Τί δὲν, ὑποφρονεῖτε οἱ Ἕλληνες; Εἰς πόσα καθ' ἡμέραν δὲν τοὺς καθίσταται ἰσὺς αἱ ὀρέξεις τοῦ δεσπότη; ... Πλὴν δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπαρρησιάζω πράγματα, τὰ ὅποια σεῖς οἱ ἴδιοι δὲν ἀγνοεῖτε. Δὲν εἶναι πλέον καιρὸς, δὲν εἶναι, ν' ἀναφέρονται εἰκόνας, αἱ ὅποια δὲν λάμπουσιν ἄλλο, παρὰ νὰ ταράττωσι τὴν ψυχὴν σας, καὶ νὰ ἐρεθίζωσι τὸ πνεῦμα σας, τὸ ὅποιον ὀφείλει νὰ ἐνασχολῆται εἰς ἄλλα ἤδη λαμπρὰ καὶ αὐτίκῃ καταρθέματα.

Ἄς ἀφήσωμεν τὰ λυπηρὰ, τὰ ὅποια ἀπέραντα, καὶ ἃς χαίρωμεν διὰ τὰ τωρινὰ ἀγαλλιᾶσθε Ἕλληνες! ἰδοὺ ἤξιώθητε νὰ ἰδῆτε πάλιν ὑμνοῦμεν τὸν ἀπονεκρωμένον Κόσμον τῆς Ἑλλάδος. Δὲν θέλει εἶθε πλέον Παταλλικὴ Μορφή, Ἀθηνῶν, Εὐρίπου κ. τ. λ. ἤδη εἶσθε ἐν Κράτος Ἕλλα, ἡδη κράζεται. Ἕλληνες ἡδη ὀνομάζεσθε μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας νομίζετε. Θελετε παρουσιάσει ἐν ἔθνος, καὶ, ὡς ἡ ἐλπίς εἰς τὰς ψυχὰς μας κεντρωμένη μᾶς ἐπιδοξιάς, ἔθνος ἀνεξάρτητον, αὐτόνομον.

Πόθεν ὅμως, ὦ Ἕλληνες, ὅλα ταῦτα; Ἀπὸ τὴν ἀνδρείαν σας, ἀπὸ τὴν σταθερότητα, μὲ τὴν ὁκίαν γενναίως ὑπερίβητε τὰ τόσα δεινὰ, τὰ ὅποια σᾶς ἐματτίγωνται; ναὶ αὐτὸ εἶναι πτιφατέ, αὐτὸ οὐδεὶς δὲν θέλει ποτε τολμήσει ν' ἀναιρέτη.

Πλὴν δὲν ἠμπορεῖτε νὰ μοὶ ἀρνηθῆτε, ὅτι καὶ Θεοῦ δάκτυλος σᾶς ἐπεφύλαξεν ἀπὸ τόσας μιαιφάν παγίδας, αἱ ὅποιαι σᾶς ἐπισυνέκριντο αὐτὸς ὁ δάκτυλος, ὁ ὅποιος πάντοτε σᾶς ἐπροσάγειτε καὶ διέσωσεν, αὐτὸς β. θ. α., αὐτὸς πρέπει καὶ ὅλων νὰ ἡγεύετο τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ γνωστοῦντε τὰ ἰδιαίτερα συμβεβηκότα σας; τὰ ἀληθινὰ, πάλιν λέγω, καὶ ἀγομικὰ συμφέροντα, τὰ ὅποια, ἂν στοχασθῆτε καλῶς, τὰ αὐτὰ εἶναι καὶ τὰ κοινὰ τῆς Πατρίδος συμφέροντα. Πρέπει νὰ ἐδιδάχθητε ἐκ τῆς πείρας, καὶ ἐκ τοῦ παραδείγματος τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν, θέλει ἐπεπείσθητε ὅτι πρῶτοντον ἀπαιτούμενον ἐλατήριον πρὸς στεγέωσιν μιᾶς ἀνεξαρτήτου κοινωρίας εἶναι ἡ εὐταξία καὶ ἡ συδρομὴ ὅλων ἐν γένει τῶν πολιτῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων· χωρὶς τούτου, εἴθε πληροφορημένοι ὅτι πολιτεία ὅχι μόνον δὲν ἠμπορεῖ νὰ στερωθῇ, ἀλλ' οὐτε πρεπόντως, πλὴν νὰ ὑπάρξῃ.

Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι ἤρχισαν νὰ κοινωνῶσι καὶ νὰ συζῶν εἰς κοινωνίαν συναλλήλως, ἐγνώρισαν ὅτι μία ἀρχὴ ἐπρεπε νὰ τοὺς κυβερνᾷ ἀλλὰ μὲ τὴν πρόβδον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐνομίας εἶδαν ὅτι ἐχρειάζετο καὶ ἄλλη ἀρχὴ ἔχουσα τὸν μέσον ὅρον μεταξὺ τῆς ὑπερτάτης ἀρχῆς καὶ τῶν κυβερνωμένων· ἡ ἀρχὴ αὕτη ἡ ὅσον αὐτίκῃς εἶναι ἡ Δικαστικὴ. Τὰ κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας ἐνὸς ἐποικουδῆποτε Κράτους Δικαστήρια ἔχουσι χρεὺς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν νόμων τῆς Πολιτείας, καὶ τὴν διαφύλαξιν τῆς ὑπάρξεως, τῆς τιμῆς, τῆς οὐσίας τῶν πολιτῶν.

Ἄν αὐτὰ δὲν ἦσαν, ποῦ νὰ καταφύγῃ ὁ ἀδύνατος κατατρεγμένος παρὰ τοῦ πλεονέκτου; ποῦ ὁ πτωχὸς καὶ φιλήσυ-

χος ἐργάτης, ἐπαπειλούμενος παρὰ τοῦ λαραχοποιτοῦ σημαντικοῦ, παρὰ τοῦ πλουτίου; Ποῦ αἱ ἐγκαταλελειμμέναι χῆραι, ποῦ τὰ ὄρφανὰ ἀδικούμενα ὑπὸ ἀρπάγων; Ποῦ ὁ ἔμπορος ἢ ποῦ ὁ ναύτης διὰ τὴν ἐκπεραίωσιν τῶν καθ' ἐκάστην ἀναφυμένων πρὸς ἀλλήλους διαφορῶν; ἢ πῶς δὲ νὰ διορθῶνται καὶ νὰ παραινῶνται εἰς τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους πολίτας χρέη τῶν ἐκείνοι, οἵτινες, ἢ διὰ τὸν φυσικὸν τοῦς διοργανισμὸν, ἢ διὰ τὰς πρῶτας ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβον ἐκ τῆς ἀνατροφῆς τῶν, εἰς ἐποικουδῆποτε πολιτικὸν σύστημα καὶ ἂν ὑπόκεινται, ποτε δὲν ἠμποροῦν νὰ διάξωσιν οὔτε καὶ μίαν ἡμέραν τῆς ζωῆς τῶν, χωρὶς νὰ ταράττωσι τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, χωρὶς νὰ ἐάλωσιν εἰς κίνδυνον τὴν ὑπαρξιν ἠθικὴν τε καὶ πολιτικὴν τῶν ὅλων; Πῶς τέλος πάντων νὰ κολάζωνται οἱ ἐγκληματίαι, ὅχι διὰ νὰ διεκδικῆται ἡ δικαιοσύνη, διότι φιλέκδικος δὲν πρέπει ποτε νὰ εἶναι ἡ δικαιοσύνη, ἀλλὰ διὰ νὰ διορθῶνται καὶ οὕτω νὰ συναριθμῶνται μὲ τοὺς ἄλλους καλοὺς πολίτας; καὶ προσέτι οἱ διατεθειμένοι εἰς τὸ κακουργεῖν νὰ λαμβάνουν παράδειγμα, καὶ οὕτω νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὸ νὰ πειράζωσιν καὶ ἐλάπτωσιν τοὺς ὁμοίους τῶν; Αὐτὸ εἶναι τὸ τέλος, τοιοῦτοι εἶναι οἱ σκοποὶ ὅπου ἀποβλέπουσι τὰ Δικαστήρια· εἰς αὐτὰ μόνον περιστρέφεται ἡ συνειδητικὴ τοῦ δικαστοῦ, καὶ δι' αὐτὰ ὅλα ἐπρόβλεψαν οἱ νόμοι. Δὲν ἐννοῶ δὲ νόμους αὐτὸν τὸν φυσικὸν νόμον τὸν ὅποιον μερικοὶ ἐκθειάζουν, εἴτε ἐπιστημονικώτερα τὸν ὀρθὸν λόγον, φρονούντες ὅτι οὗτος μόνος ἀρκεῖ νὰ διακρίνῃ τὰ πάντα καὶ νὰ ἐξισάσῃ τὰς δεινότερας καὶ δυσκολωτέρας διαφοράς. Ὅχι βέβαια· διότι ἐν γένει ὁ ἀνίδεος νομικῶν πραγμάτων ποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ προγνωρίσῃ τὰς τόσας πανουργίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ νὰ ἔχῃ παρόντα ὅσα ἠμποροῦν νὰ παρρησιασθῶσι, καὶ ὅσα ἡ πείρα καὶ αἱ φιλοσοφικαὶ σκέψεις τότων αἰώνων ἐδυνήθησαν νὰ συνάψωσι καὶ ῥητῶς νὰ διαταφύωσι πρὸς ὀδηγίαν τῶν Δικαστῶν καὶ τῶν ὅσοι ὑποτασσονται νομικῶς, τὰς ἀμειβομένης τῶν πολιτῶν. Μ' ὅλον τοῦτο πολλάκις συμβαίνει ὅτι οὔτε καὶ αὐταὶ αἱ γνώσεις δὲν προσφάσκουσιν τὴν δολιότητα τῶν πλεονεκτῶν· ἀλλ' ἐκ τῆς μεταλλαγῆς τῶν περιστάσεων παρουσιάζεται εἰς τρόπον τὸ πρᾶγμα, ὥστε ἐξαπατῶνται καὶ αὐτοὶ οἱ ἔμπειροι τῆς ἐπιστήμης τῶν νόμων.

Ἐν ἐντεῦθεν προέρχεται νὰ λαμβάνωνται εἰς νομικὰς ὑποθέσεις ἐκεῖνοι, οἵτινες τοὺς νόμους ἔχουν διὰ ἔργον καὶ περὶ αὐτῶν πάντοτε ἐσκέφθησαν καὶ αὐτοὺς πάντοτε ἐμελέτησαν, πόσον θέλουν εἶθαι ὑποκείμενοι εἰς ἀτάγην ὅσοι οὐδεμίαν γνώσιν ἔχουσιν αὐτῶν τῶν νόμων; Εἶναι λοιπὸν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἀναγκαῖον, ὅσοι ἀναδέχονται τὴν εὐθύνην τοῦ δικαστοῦ, νὰ γνωρίζωσι τὸ ἔργον, τὸ ὅποιον ἐπιχειροῦνται, μᾶλλον, παρὰ πᾶσαν ἄλλην κοινὴν ὑπερβολὴν διότι ἀπ' αὐτοὺς κρέμαται, ὡς εἶπο, καὶ ἡ οὐσία, καὶ ἡ ὑπαρξίς, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ πολίτου.

Πλειότερον δὲ περὶ ὅλα, ὅστις τοιοῦτον θάρος ἐπιφορτίζεται, πρέπει νὰ ὀδηγῆται ἀπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ καλῶς πράττειν, καὶ νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι πρέπει νὰ διαφυλάξῃ αἰώνιον τὴν συνειδητικὴν του· διότι, ὅταν αὐτὰ λείψουν, δὲν ἀρκοῦν οὔτε γνώσεις, οὔτε παιδεία, οὔτε νόμοι καὶ ἐπιστήμαι, διὰ νὰ ὀδηγῶσι τὸν Δικαστὴν εἰς τὴν ἀλήθειαν.

Πρὶν πάσης ἄλλης ἐργασίας ὁ Δικαστὴς, εἰς τὴν τρομερὰν στιγμὴν καθ' ἣν δικάζει, πρέπει νὰ ἐπιδάλλῃ τὴν δεξιάν του εἰς τὸ στήθος. Τούτο πρέπει νὰ τοῦ εἶναι ἡ μόνη ὀδηγία· τοῦτο ἔχει χρεὺς νὰ πράξῃ πρὶν τῆς συζητήσεως, καὶ κατόπιν νὰ ἐπικαλῆται πρὸς ἐσθήθειαν

του τὰς νομικὰς γνώσεις, διὰ τὰ ἐξετάζει ἀπροσωπολήπτως καὶ λεπτομερῶς τὴν ὑπόθεσιν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ὀκριτῆς πρέπει νὰ στοχάζεται ὁποῖον πρόσωπον παρασταίνει ὁποῖον τόπον ἐπέχει εἰς τὴν ἐξομάλυσιν τῶν διαφορῶν τῶν ὁμοίων του· διὰ ποίαν αἰτίαν εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν ἐδιωρίσθη· ποῖα εἶναι τὰ χρέη του· ποῖαν ἀποδείξιν ὀφείλει νὰ χορηγῇ περὶ ἐαυτοῦ εἰς τοὺς μὴ προκατειλημμένους διὰ τὰ κρίνωσιν αὐτόν· καὶ ποῖαν ἀπολογίαν χρεωστεῖ νὰ δώτῃ εἰς τὴν συνείδησίν του κατὰ τὴν τελευταίαν σιγὴν τῆς βῴητου. Δι' αὐτὰ καὶ ἄλλα ἔτερα ἔτι, τὰ ὅποια διὰ συντομίαν ἀφίνω, δὲν εἶναι φροντὶς ἀδιάφορος τοῦ Δικαστοῦ, μάλιστα θάρος δεινότερον εἰς ὅποιον γνωρίζει τὰ καθήκοντά του. Ἀλλ' ὅμως ἔστις εἶναι εὐδιάθετος εἰς τὸ νὰ συνεργήσῃ πρὸς τὴν εὐταξίαν καὶ εὐνομίαν, διὰ τὰ ὅποια ἐπαγρυπνεῖ καὶ ἀδιακρότως προβλέπει μ' ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα ἡ πατρικὴ καὶ Σεβαστὴ Κυβέρνητίς μας, θέλει εὐαρέστως προσφέρει τὸ κατὰ δύναμιν, ἔταν εἶναι πληροφωρημένος ὅτι ἀπὸ ἐσᾶς ὅχι μόνον διὰ τῶν εὐχῶν συμβουθεῖται, ἀλλ' ὅτι σεῖς οἱ ἴδιοι θέλετε συνεργήσῃ νὰ κατορθώσεται τὴν συντήρησιν τῶν νόμων, συντρέχοντες δηλαδὴ ἐφ' ὅσον εἰς ἐσᾶς ἀνήκει, πρὸς τὴν ἠθικὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἔθνους μας.

Ἕλληνες! δεῖξατε εἰς τὸν ξένον, ὅτι καὶ ἐσεῖς εἴθε ἀξιοὶ νὰ ζήσετε μ' εὐνομίαν, καθὼς ἐσώθητε μὲ ἀνδρείαν ἀποδείξατε φανερόν εἰς τοὺς συκοφάντας ὅτι καὶ σεῖς, καθὼς ἔχετε μέρος εἰς τῆς Εὐρώπης τὸν τοποθετικὸν χάρτην, οὕτω ἡξέυρετε νὰ λαβετε μέρος καὶ τῆς πολιτικῆς διαβιώσεως. Συμβουλευήτε, Ἕλληνες, γνωρίσατε, ἐξετάσατε ἐπιμελῶς τὰ ἀνήκοντα συμφέροντά σας· εἶδατε τί ὀφείλει νὰ γίνῃ διὰ τὰ τελειοποιηθῶσιν αἱ εὐχαί σας, διὰ τὰ στερεωθῇ καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν ἡ εὐνομία σας, καὶ διὰ τὰ ἐκπληρωθῶν αἱ θεσμαι αἰτήταις τῶν ὅσοι ἐκ τῶν ὁμογενῶν καὶ φιλελλήνων θερμῶς ἠγάπησαν καὶ ἀγαποῦν τὴν δόξαν καὶ τὴν ἐξουγενίαν τῆς πατρίδος μας γῆς, τῆς ποδῆ τῆς Ἑλλάδος.

Ναί, Ἕλληνες, καθὼς ἐλαμπρύνατε τὴν φήμην σας καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀποκτώντες μὲ τὸ αἷμά σας καὶ μὲ τόσας ἄλλας ἀπείρους θυσίας τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀφιερωθῶν τὰ δόγματά σας εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀποκτήσατε καὶ ἄλλην λαμπριέραν φήμην, ἀποδείχνοντες ὅτι σεῖς οἱ ἴδιοι οἱ ὅποιοι εἴθε λέοντες εἰς τοὺς πολέμους ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ, εἴθε πρόβατοι ἐν καιρῷ εἰρήνης κατάντικον τῶν νόμων καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι, οὔτινες ἐσώτατε τὴν πατρίδα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν βαρβάρων, σεῖς οἱ ἴδιοι, οὔτινες πρῶτοι ἐτρέχατε εἰς τὰς μάχας, πρῶτοι συνδράμετε νὰ δώσετε τὸ καλὸν παράδειγμα, τῆς εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους πειθαρχίας σας καὶ τῆς ἐνθέρμου ἀγάπης σας, διὰ τὸν ἐτελέστερον ἐξουγενισμόν τοῦ ἔθνους, καὶ διὰ τὴν εὐνομίαν καὶ στερέωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

Ποικίλα.

Ὁλλανδία καὶ Βέλγιον. — Τὸ πρῶτον Συνέδριον τῆς Βουλῆς τῶν Κάτω—Χωρῶν σύγκαιται ἐκ γεφυρωσιστῶν ἐπὶ ζωῆς διοριζομένων παρὰ τοῦ μονάρχου, οἱ ὅποιοι δὲν πρέπει νὰ εἶναι νεώτεροι τῶν 40 χρόνων· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν περιορίζεται εἰς 60, καὶ οὐδέποτε ἐμπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγώτερος τῶν 40. Τὸ δεύτερον Συνέδριον σύγκαιται ἐξ 110 μελῶν, μὴ ὄντων αἰρετῶν εἰμὴ εἰς τὸν 30 χρόνον τῆς ἡλικίας των.

Ἐκλέγονται δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν ἐξ ἱπποτῶν, κτημόνων καὶ πολιτῶν.

		Ἀρ. τῶν κατοίκων
22	ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ὁλλανδίας	850,000
10	Ἀνατολικῶν Φλανδρῶν	700,000
12	Δυτικῶν Φλανδρῶν	680,000
8	Βραβαντίας τῆς Μετημβρινῆς	555,000
7	Βραβαντίας τῆς Ἀρκτικῆς	333,000
8	Λινώλτης	558,000
6	Λιέγης καὶ Λιμβούργου	668,000
5	Λιέγης	330,000
6	Γουελδεράνδης	291,000
5	Φριεσλάνδης	207,000
4	Ὁβερσιέλης	164,000
3	Ζελάνδης	132,000
4	Λουξεμβούργου	298,000
3	Οὐτρέχτου	119,000
2	Ναμούρ	194,000
1	Δρένθης	64,000
4	Γρονίγγης	159,000

Συνάγεται ἐκ τῆς ἀνωτέρω καταγραφῆς ὅτι αἱ παλαιαὶ ἑπτὰ Ὁμόσπονδοι Πολιτεῖαι τῆς Ὁλλανδίας ἔχουν μὲν κατοίκους 2,316,000 ψυχάς, δίδουν δὲ 62 μέλη, αἱ δὲ ὕστερον προστεθεῖσαι ἐκ τῶν Κάτω—Χωρῶν εἰς τὸ σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως τῆς Ὁλλανδίας, αἵτινες ἔχουν 393,000 κατοίκους, δίδουν τὰ ἐπιλοιπα 48 μέλη εἰς τὸ δεύτερον νομοθετικὸν συνέδριον τῶν Κάτω—Χωρῶν. Ὡς πρὸς τὴν ἐκτασιν τῆς γῆς τῆς Ὁλλανδίας, εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι καὶ αὕτη διδὲι σχεδὸν τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ὡς πρὸς τὴν ἐπικράτειαν τῶν Κάτω—Χωρῶν· κείνη μὲν κατέχει 7,035,702 μέτρα (acres), αἱ δὲ, 8,232,675 ἑτ. δὲ, ἐν διαιρέσωμεν τοὺς κατοίκους κατὰ τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν δόγματα καὶ κατὰ τὸ γένος των, ἡ διαφορὰ εἶναι πολὺ πρὸς ὄφελος τῶν ὁμοθρήσκων καὶ τῶν ὁμοφυλῶν· δηλαδὴ τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν Κάτω—Χωρῶν. Ἰδοὺ ἡ διαίρεσις αὕτη, ἥτις κατὰ πάντα λόγον εἶναι ἀξία περιεργείας.

Κατὰ γένος.

Ὁλλανδοὶ, ἤτοι Βαταῖοι, ἐκ Γερμανικοῦ γένους	1,990,000
Βαλλοὺς, ἤτοι Βέλγοι, ἐκ Φραγκικοῦ γένους	3,716,000
Φριεσλάνδροι	163,000
Γερμανοὶ	300,000
Ἑβραῖοι	80,000
	6,249,000

Κατὰ θρησκείαν.

Καθολικοὶ	3,844,000
Τῆς Μετερρύμισμένης καὶ Λουθηρανῆς Ἐκκλησίας	2,146,000
Μεθονόμοι	121,000
Ἀποδεικτικοὶ, Ἀναβαπτισταὶ, κτλ.	58,000
Ἑβραῖοι	80,000
	6,249,000

Παρακτὸς τῶν εἰς τὸ δεύτερον Συνέδριον πεμπομένων ἀντιπροσώπων, ἐκάστη ἐπαρχία ἔχει τὰ ἴδια αὐτῆς ἐπαρχιακὰ συνέδρια. Τὸ Λουξεμβούργον (τῶν Δουκάτων ἠνωμένων εἰς τὸ διάδημα τῶν Κάτω—Χωρῶν) συγκροτεῖ προσέτι καὶ μέρος τῆς Γερμανικῆς ἑνώσεως. Ἡ πόλις αὕτη κατέχει τὸν 11 βαθμὸν ἐν τῷ Συλλόγῳ τῆς Διαιτήτος, ἐν ᾧ, τελείας οὐσίας τῆς ἐκκλησίας, ἔχει 3 ψήφους, τῶν ὅλων λογιζομένων εἰς 72.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 2 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Περὶ τοῦ πλήθους τῶν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς κατοίκων.

Ἡ ἔκτασις τοῦ ὀθωμανικοῦ βασιλείου, συμπεριλαμβανομένης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας (τῆς ὁποίας μέρη εἶναι ἡ Μικρά Ἀσία, Βλαχία, Βουλγαρία, Σερβία καὶ Βοσνία), τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῶν νήσων Κρήτης καὶ Κύπρου, πολλοῦ μέρους τῆς Ἀρμενίας, τῆς Κουρδιστάν, Ἰσὴν Ἀραβίας, Μεσοποταμίας, Ἀσσυρίας, Συρίας, Παλαιστίνης, Αἰγύπτου, καὶ πολλοῦ μέρους τῆς Νοβίας, ἐξηρημένης δὲ τῆς νέας Ἑλλάδος καὶ Πολιτείας, λογίζεται εἰς 1,064,000 περίπου τετραγωνικὰ μίλλια. Οἱ δὲ κάτοικοι εἰς 25,000,000 περίπου ψυχάς. Τῶν δὲ κατοίκων τῶν εἰς τὸ ὀθωμανικὸν βασίλειον ὑποτελούντων τόπων τὸ πλῆθος λογίζεται: — Τῆς μὲν Τριπόλεως εἰς 2,000,000, τοῦ δὲ Τόνητος (Τούνεζι) εἰς 2,800,000, καὶ τοῦ Ἀλγερίου εἰς 2,500,000 ψυχάς. Ἡ ἔκτασις τοῦ βασιλείου τοῦ Μαρόκκου λογίζεται εἰς 130,000 τετραγωνικὰ μίλλια· οἱ δὲ κάτοικοι εἰς 4,500,000 ψυχάς. Ἡ ἔκτασις τοῦ βασιλείου τῆς Ἀβυσσινίας, εἶναι σχεδὸν 130,000 τετραγωνικῶν μιλίων· οἱ δὲ κάτοικοι αὐτοῦ 1,500,000 ψυχάς. Ἡ γῆ τοῦ Ἰμάν Μισχάτου ἐκτείνεται 500 μίλλια σχεδὸν ἐπὶ τῆς παραλίας· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων πιθανόν ὅτι δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1,000,000. Ἡ ἔκτασις τῆς Περσίας εἶναι σχεδὸν 350,000 τετραγωνικῶν μιλίων· οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς περί τὰ 9,000,000, ψυχάς. Ἡ ἔκτασις τῆς Ἀσγανιστάν (μεταξὺ τῆς Περσίας καὶ τῆς Ἰνδίας) εἶναι 172,000 τετραγωνικὰ μίλλια, τὸ δὲ πλῆθος τῶν κατοίκων αὐτῆς 6,500,000 ψυχάς. Ἡ Βελουτσιστία πρὸς μεσημβρίαν τῆς γῆς τῶν Ἰνδίων) ἔχει περίπου 3,000,000 κατοίκους. Ἡ ἔκτασις τῆς Βοχάρας εἶναι 173,000 μιλίων τετραγωνικῶν· οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς 2,500,000 ψυχάς.

Δικαστικά.

Αρ. 106.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ ΚΑΙ ΣΠΕΤΣΑΣ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἡ Κυρία Αἰκατερίνα συζυγος τοῦ ἀποθανόντος Δημητρίου Πλατανίτου, Ὑδραία, καὶ κατοικοῦσα εἰς τὴν αὐτὴν νῆσον, ἐνήγαγεν ἐνώπιον τοῦ θήματος τοῦτου, τὸν Κ. Ἀνδρέαν Καρπούζην Ὑδραῖον παρενδραμεύοντα εἰς τὴν νῆσον Σάμον, ἐξαίτουσα παρ' αὐτοῦ·

α'. Φοίνικας τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐξακοσίους χρεωστούμενους παρ' αὐτοῦ πρὸς αὐτήν.

β'. Τὰ ἐξόδα τὰ ὅποια ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ὑπέφερε, ὑποφέρει καὶ θέλει ὑποφέρει.

γ. Τὰ Δικαστικὰ ἐξόδα κτλ.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν καλεῖ διὰ δημοσίου τρόπου τὸν ἀπὸντα Κ. Ἀνδρέαν Καρπούζην ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του, ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου του ἐντὺς 24 ἡμερῶν ἀρχομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος καταχωρήσεως τῆς κλήσεως ταύτης, καὶ δώσῃ τὴν ἀπολογίαν του δι' ὅσα ἐνάγεται.

Ὁ δὲ Ἀστυνομὸς Ὑδρας θέλει διατάξῃ τὸν Ἀστυνομικὸν ὑπὲρ τὴν νὰ κηρύξῃ μεγάλη τῇ φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς αὐτῆς νήσου τὴν κλήσιν ταύτην· θέλει ἐγχειρίσῃ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὴν γυναικα, ἢ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ ἀπόντος, νὰ ᾔναι νομίμου ἡλικίας, ἢ εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς του· καὶ θέλει κολληθῇ ἕτερον ἀντίγραφον ἐπὶ τῆς

θύρας τῆς οἰκίας τοῦ ἐναγομένου· ἕτερον ἀντίγραφον τῆς παρούσης θέλει κολληθῇ καὶ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου· θέλει δὲ δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Σπέσταις, τῇ 10 Δεκεμβρίου. 1830.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος Γ. ΤΟΥΡΤΟΥΡΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

Αρ. 36

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ.

Ὁ Γαλάνης Μανταροπούλου, υἱὸς τοῦ Νικολάου Μανταροπούλου παρουσίασεν ἀναφορὰν πρὸς τὸ Δικαστήριον, δι' ἧς· ἐξαίτε, δι' ἑαυτὸν καὶ ἐπιτροπικῶς διὰ τὴν αὐγαδέλφην του Σμαράγδαν, ν' ἀναγνωρισθῶν γνήσια τέκνα τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς· τῶν Νικολάου, καὶ ὡς τοιαῦτα ν' ἀποφασισθῶν νὰ λάβωσιν τὰ πατρικὰ αὐτῶν κτήματα, κείμενα εἰς Μεγάλῃν Ἀναστάσοδαι, χρεῖν τῆς Ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος, καὶ κατεχόμενα ἀπὸ τὰ 1821 ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Σούμπλη. Προτείνει δὲ μάρτυρας διὰ ν' ἀποδείξῃ· α'. ὅτι αὐτὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, εἶναι γνήσιοι καὶ μόνι κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος Νικολάου Μανταροπούλου· καὶ β'. ὅτι, ἐκτὸς αὐτῶν, δὲν ὑπάρχει ἄλλος τις κληρονόμος, εἰμὴ ἡ μήτηρ αὐτῶν Ἀσημίνα, ἐιδημεύσα εἰς Καλαμάταν.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ὅλοι οἱ λοιποὶ συγγενεῖς, ἂν ὑπάρχουν, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ ἀποθανόντος Νικολάου Μανταροπούλου, ν' ἀπαντήσωσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Γαλάνη Μανταροπούλου ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγγράμματος, εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' Ἐπιτρόπου.

Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν ἀγορὰν, ἕτερον νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἀστυνομίας Καλαμάτας εἰς τὴν χήραν τοῦ Νικολάου Μανταροπούλου Ἀσημίναν, καὶ ἄλλο νὰ πεμφθῇ εἰς τὴν ἐκδότὴν τῆς Γενικῆς Εφημερίδος, διὰ νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον αὐτῆς.

Ἐν Μισθρᾷ, τῇ 16 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Δεῦγγελος.

Αρ. 37.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ.

Ὁ Γιαννάκης Μπουγιοκλόπουλος, ἐπίτροπος τῆς συζύγου του Ἀγγελικῆς, θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Γιαννακοῦ Τριανταφυλλίκου, παρουσίασεν ἀναφορὰν πρὸς τὸ Δικαστήριον, δι' ἧς· α', αἰτεῖ ν' ἀναγνωρισθῇ συγκληρονόμος εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Παναγιώτενας Δημάκενας, θυγατρὸς τοῦ Χρήστου Χρηστά, ἀποθανούσης κατὰ τὰ 1824, εἰς Μισθρᾷ· β', ἀναφέρει, ὅτι ἡ ἐντολὴς αὐτοῦ, καθ' ὃ συγγενὲς, βαθμοῦ τρίτου ἐκ πλα-

γίου, είναι εκ των πλησιέστερων συγγενών και συγκληρονόμων της αποθανούσας γ, ότι αποδεικνύει την συγγένειαν διὰ τῶν μαρτυριῶν τῶν Κωνσταντῆ Μπογιατζῆ, Σταμάτη Καζάκη, Σπύρου Σαμαρουᾶ, διατριβόντων, τοῦ μὲν πρώτου, εἰς Τρούπην, χωρίον τῆς Λακεδαιμόνος, τῶν δὲ λοιπῶν εἰς τὴν πόλιν Μισθρός· καὶ ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι συγκληρονόμοι ὁ Χρῆστος Χρυσικάκης, καὶ Νικόλαος Σπετζιέρης, ἐνδημοῦντες, ὁ μὲν εἰς Τρίπολιν, ὁ δὲ εἰς τὴν πόλιν ταύτην.

Γνωστοποιῶνται λοιπὸν περὶ αὐτοῦ τούτου ὅλοι οἱ λοιποὶ συγγενεῖς (ἂν ὑπάρχουν), καὶ ὅσοι νομίζουν, ὅτι ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν κληρονομίαν ταύτην, καὶ προσκαλοῦνται νὰ ἐμφανισθῶν εἰς τὸ Δικαστήριον ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' ἐπιτρόπου, καὶ ν' ἀπαντήσουν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Γιάννη Μπουγιουκλοπούλου.

Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος νὰ καλληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ὅμοιον νὰ κοινοποιηθῶν διὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Λακεδαιμόνος καὶ Τριτολέως εἰς τοὺς, Νικόλαον Σπετζιέρην, καὶ Χρῆστον Χρυσικάκην, καὶ ἄλλο νὰ πεμφθῇ εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος διὰ νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον αὐτῆς.

Ἐν Μισθρᾷ, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΚΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. Δεῶγγελος.

Συνεισφορά ὑπὲρ τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Σχολείου.

Ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ μονῆς Ἀγνοῦντος Κύριος Διονύσιος, ἐτησίως Φοίνικας 100
Ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν Τριπαλιτσᾷ μονῆς τοῦ Ἀγίου Νικολάου Βαρσών, Κύριος Σάββας, ἐτησίως 100
Οἱ ἐν Ζακύνθῳ Παπᾷ Καντούνης καὶ Κύριος Νικόλαος Παπᾷ Ἀναστάση Πολῖται (διὰ τοῦ Κυρίου Θ. Χ. Ι. Μέρη) 60

Δῶρα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Αἰγίνῃ ἐθνικοῦ Μουσείου παρὰ τοῦ Κυρίου Χρυσάνθου Κωνοφάου Ἱεροδιακόνου τοῦ Κερκυραίου (*).

Ἀπαντα τοῦ Πλάτωνος με Λατινικὴν μετάφρασιν. — Πρυσανίας με Λατινικὴν μετάφρασιν. — Ἰώσηπος Φλάκιος. — Ζωναρᾶς. — Θεοδώρητος, καὶ Εὐάγριος, ἐκκλησιαστικοὶ ἱστορικοί, — Πέντε μεγάλοι γεωγραφικοὶ πίνακες.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ 1 ἕως 15 Δεκεμβρίου

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Πλοῖα 15, ἐξ ὧν 20 Ἑλληνικά, 2 Ρωστικά, 1 Αὐστριακὸν καὶ 2 Ἰόνια.

Ἐλθόντα ἐξ Αἰγαίου Πελάγους 14, ἐκ Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος 5, ἐκ Κῶ, Εὐβοίας, Κρήτης, Ζακύνθου, Χίου, καὶ Λιδῶντος ἀνα 1.

Πλοῖα εἰσῆλθον καὶ ἐξῶθεν τῆς Ἑπικρατείας 156.

Εἰδὴν εἰσαχθέντα. Ἄλας, ἄνθρακες, γεννήματα, Βελανίδι, κραεῖ, ρακί, ξυλία, μέλι, παξιμαδί, νεῦτι, τυρὸς, μέλι, λεμόνια, πυρίτις,

(*) Ὁ φιλεγγεῆς αὗτος συνεισέφερεν ἤδη καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐν Γενεύῃ γυμνασίου τῶν Ἑλληνοπαίδων 50 Τάλαρα. Εἶναι δὲ καὶ μέτοχος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ 500 Τάλαρα.

ὀπώρα, καπνὸς, σαποῦνι, κάρφαι, σάκχαρ, πιάσα, σίδερος, δέματα, λάδι, σίτος καὶ τὰ λοιπὰ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Ἐξήκοντα τέσσαρα πλοῖα, ἐξ ὧν 51 Ἑλληνικά, 4 Ἰόνια, 1 Ὀθωμανικόν, 2 Αὐστριακά, 6 Ρωσικά.

Διευθυνθέντα, 29 μὲν εἰς διαφόρους νῆσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 7 δὲ εἰς διάφορα παράλια τῆς Πελοποννήσου, 5 εἰς Κρήτην, 5 εἰς Μασσαλίαν, 1 εἰς Κῶ, 4 εἰς Κωνσταντινούπολιν, 2 εἰς Τεργίστην, 2 εἰς Σμύρνην, 2 εἰς Μάλταν, 1 εἰς Χίον, 1 εἰς Θεσσαλονίκην, 1 εἰς Ζάκυνθον, καὶ 5 εἰς διάφορα παράλια τῆς Ἀσίας.

Καὶ 166 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη τὰ μὲν εὐκκριὰ, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἰδὴν εἰσαχθέντα. Προτογάλλια, κίτρα, σίτες, σταφίδες, καπνὸς, καρφεῖ, σκενία, σάκχαρ, ὕψαριν, γεννήματα διάφορα, νεῦτι, σίδερον βούτυρον, λάδι, μαλία.

Τιμαὶ τρέχουσι τῶν γεννημάτων. Σίτος σκληρὸς Ταγαρόκου πονίτης πρώτης Φ. 9. δευτέρας 6 40. τρίτης 5, 60—6.

Σίτος Ανατολῆς, Ἀταλίας Φ. 5 60, κρυκία 3 20, Σιμενίσεις. ἐκ τῶν ἄλλων εἰδῶν δὲν εὐρίσκονται ἤδη ἀγοραῖ γίνονται πολλὰ ὀλίγα, ἀλλὰ καὶ εἰ πωλῆται δὲν ἐκπίπτουν τὰ τιμαί.

ΛΙΜΝΗ ΑἴΓΙΝΗΣ. Κατὰ τὸν Δεκέμβριον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. 17 πλοῖα Ἑλληνικά, ἐλθόντα 11 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 6 δ' ἐκ Σαλαμίνος καὶ ἄλλων πλησιέστερων μερῶν. Καὶ 297 πλοῖα εἰσῆλθον καὶ ἐξῶθεν τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου.

Εἰδὴν εἰσαχθέντα. — Ξυλία, ζῶα, εἶνος, λάδι, πορτογάλλια, ἄλας, βελανίδιον, κάστανα, σταφίδες, ἐλαίαι, λεμόνια, ἄνθρακες, μυλόπετρα, ὀσπρία, ἀσφαλτος, κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. 32 πλοῖα, ἐξ ὧν 30 μὲν Ἑλληνικά, 1 δὲ Ρωσικὸν καὶ 1 Σαρδηνικόν. Διευθυνθέντα, 11 μὲν εἰς Σύραν, 8 δ' εἰς Ἀθήνας, 1 εἰς Σαλαμῖνα, 1 εἰς Κεφαλαίαν, 1 εἰς Μίγαρα, 3 εἰς Καλαμάκιον, 5 εἰς Ἰθραν, 1 εἰς Μάλταν, 1 εἰς Νάυπλιον, 1 εἰς Πύρον. Καὶ 369 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς τε καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας.

Εἰδὴν εἰσαχθέντα. Δέρματα, εἶνος, ἀραβόσιτος καὶ διάφορα ἐκ τῶν εἰσαχθέντων.

ΛΙΜΝΗ ΒΟΥΤΙΤΣΗΣ. Κατὰ τὸν Δεκέμβριον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. 14 πλοῖα, ἐξ ὧν 7 μὲν Ἑλληνικά, ἐλθόντα 1 ἐκ Τεργίστης, 1 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Π. Πατρῶν, 1 ἐξ Ἀγίας μαύρας, 1 ἐκ Π. Πατρῶν, 2 ἐκ Λευτεράκιου, καὶ 1 ἐκ Γαλαξειδίου. 5 δ' Ἀγγλικά, 1 ἐκ Γιβραλτῆς καὶ Ζακύνθου, 2 ἐκ Ζακύνθου, καὶ 2 ἐκ Π. Πατρῶν, τὰ δ' ἐπίλοιπα 2 Ἰόνια, 1 ἐκ Μισολογγίου, καὶ ἕτερον ἐκ Δραγαλίστης.

Καὶ 56 πλοῖα Ἑλληνικά τε καὶ Ἰόνια εἰσῆλθον καὶ ἐξῶθεν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. 13 πλοῖα ἐξ ὧν 9 μὲν Ἑλληνικά διευθυνθέντα, 1 εἰς Σάλωνα, 2 εἰς Π. Πάτρας, 4 εἰς Γαλαξίδι καὶ 2 εἰς Τεργίστην. 2 δ' Ἀγγλικά, εἰς Λονδίνον ἀμφότερα, καὶ 2 Ἰόνια τὸ μὲν εἰς Μισολογγίον, τὸ δ' εἰς Κέρκυραν, καὶ 74 πλοῖα, ὡς ἀνωθεν.

Εἰδὴν εἰσαχθέντα. σταφίς Κορινθιακῆ, λάδι, τάρικος, ἄλας, ξυλία, ζῶα, μαλλ'όν, σάκχαρ, ἐλαίαι, καὶ ἄλλα διάφορα ἐμπορικὰ εἶδη.

Εἰδὴν εἰσαχθέντα. λάδι, κρεμμύδια, τάρικος, ζῶα, σταφίς, εἶνος, λεμόνια, πορτογάλλια, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Κατὰ τὸν Δεκέμβριον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. 12 πλοῖα, ἐξ ὧν 4 μὲν Ἑλληνικά, 3 δ' Αὐστριακά, 1 Ρωσικόν, 1 Γαλλικόν, 1 Ἰόνιον, καὶ 2 Γενουετικά. — Ἐλθόντα, 2 μὲν ἐξ Ὀδῆσεως καὶ Κωνσταντινουπόλεως, 1 δ' ἐκ Σμύρνης, 1 ἐκ Μάλτας, 1 ἐκ Φιουμίου, 2 ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 2 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου, 1 ἐκ Μισολογγίου, καὶ 2 ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων. — Εἰδὴν εἰσαχθέντα: Σίτος, ξυλία, εἶνος, σαποῦνι, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Τὰ αὐτὰ πλοῖα διευδύνθησαν εἰς διάφορα μέρη μετὰ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ φορτίου των, πρὸς ἑνὸς, τὸ ἐπὶ τὴν ἐφορτῶσαι βαλανιδίον διὰ Μάλταν.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ. — Φύλλ. 93-94 τοῦ Ε' ἔτους, Σελ. β, στλ. α, στιχ. 12. ἀντὶ «Ὁ εἰρηνδίκας» Γράψτε «Οἱ εἰρηνδίκαι» — καὶ στλ. β, στιχ. 22 ἀντὶ «ἐγέλημ. τιν. ἢ ἐμπορ.» γράψτε «ἐγκληματικῆς τινος, πολιτικῆς, ἢ ἐμπορικῆς» — Σελ. γ, στλ. α, στιχ. 3. ἀντὶ «ἐκτὸς» γράψτε «ἐνάντις» — καὶ στλ. β, στιχ. 35, ἀντὶ «συνηγόρους» γράψτε «καὶ τοὺς συνηγόρους αὐτῶν» — Σελ. δ, στλ. α, στιχ. 16. «ἀντὶ Δικαστήριον» γρ. «Δικαστήριον» — καὶ στιχ. 27. ἀντὶ «τὰ ἄρθρα (πλὴν τῆς σημ.)» γρ. «τὰ ἄρθρα 1 (πλ. τ. σημ.)» — καὶ στλ. β, στιχ. 28. ἀντὶ «καὶ δικασίμος» γρ. «δικασίμος» — Σελ. ε, στλ. α, στιχ. 11, ἀντὶ «20» γρ. «8» — καὶ στιχ. 19, ἀντὶ «τῶν Δικαστηρίων» γρ. «τοῦ Δικαστηρίου».

Φύλλ. 102, Σελ. δ, στλ. α, ἡ κάτωθεν σημείωσις περιττή.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ